

han fragaa, at deri staar, at Ministeriet ved sin uplanmæssige Finantslovgivning vil oppvække en saadan Gjæring og Uro i Landet, at der skal bruges de alvorligste Forholdsregler til at undertrykke det? Dersom den ærede Taler ikke kan fragaa det, da skal han give mig Ret i, at ingeninde er der fastet en saadan Slagstygge mellem Konge og Folk som ved disse provisoriske Love, og han skal komme til at indrømme, at det er det nuværende Ministerium, som er Fader og Ophavsmand til den ulykkelige Tilstand, hvis Hjernelse jeg af hele mit Hjærte ønsker. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds siger, at Visnepolitiken er ubesøiet og uberettiget, det tror jeg ogsaa, men hvem har skabt den, er det ikke Estrup, er det ikke dette Ministerium, som har skabt den, var den kjendt, før dette Ministerium blev til, var den kjendt, før dette Ministerium stillede sig i Modsetning til Folkethinget? Dersom den ikke var det, saa gjentager jeg mine Ord, at det er dette Ministerium, som har gjort Visnepolitiken til daglig Brød og Behov her i vort Fædreland, og jeg udtaler det som en Anklage, for hvilken Ministeriet aldrig vil kunne rense sig overfor Historiens Domstol, hvorledes det end vil gaa det i Rigsretten.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds vil have, at jeg skal holde mig til Høires offentlige Udtalelser. Det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) derimod taler blot om Høires Udtalelser, han lægger ikke Ordet „offentlig“ til. Saaledes stille mine to Modstandere sig med Hensyn til det Spørgsmaal om Høires Udtalelser; men jeg siger, Høires Udtalelser ere i Reglen ikke offentlige, i det Mindste have de ikke i Sommer været det som Regel. De fremsføres i Almindelighed for lukkede Døre, men det, jeg sigtede til, er det, der foregik paa et privat Høiremøde i Jiv i December, det var vist den 10de December. Det er trykt som en Beretning, der udkom om Udtalelserne paa dette Møde, og denne Beretning har jeg efter min Forstand fuld Adkomst til at benytte som en Vilde til at bedømme det nuværende Ministerium. Jeg drager ikke de Mænd til Ansvar, som have været til Stede i dette Møde, men jeg drager Ministeriet til Ansvar, fordi det ikke har udtalt sig imod en saadan Forhandling,

skjøndt det vidste, at Forhandlingerne fandt Sted. Jeg sagde ogsaa, at Indenrigsministeren var Deltager i disse Forhandlinger, og han kunde jo nu melde sig til Forjvar, om der var noget Forkert i det, jeg før anbragte. Dersom det ærede Medlem fra Thisted kan staae Udtalelser om, at, hvad der ligger for Dagen om dette Møde, er urigtigt, saa tager jeg mine Ord tilbage, men ikke paa saadan løs Tole som den, at det var et hemmeligt Møde. Man kan ikke saaledes gjøre Anslag imod Statsforfatningen i hemmelige Møder, uden at de, som blive Gjenstand derfor, faae en Adkomst til at tage til Orde. Saa vidt jeg erindrer, udtalte det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) ogsaa, at hvorledes end Afstemningen her vilde blive i Dag, saa vilde dog Provisoriet vedblive at herske. Det er muligt, det indlader jeg mig ikke paa at afgjøre, om den Udtalelse, hvormed Conseilspræsidenten indlede de Forhandlingerne i Dag, vil blive at forstaa saaledes. Det bliver hans Sag! Om han vil fortsætte Provisoriet og fremdeles holde Landet i ulovlige Tilstande under en Regjering, der høit og tydeligt frænker Grundloven, det lader jeg ham om, og naar han møder her og erklærer det, da skal jeg give ham det Svar, som jeg endnu ikke skylder den ærede Taler fra Helsingør.

Thomsen: Jeg skal blot fremsætte en enkelt Bemærkning lige over for de Udtalelser, der kom fra den ærede Forslagsstiller, hvorved han søgte at imødegaa, hvad jeg havde sagt om Nødvendigheden af at henvise Spørgsmaalet til Afgjørelse af Rigsretten, naar man vilde have en afgjørende Dom, om hvorvidt den provisoriske Lov af 1ste April var et Grundlovsbrud. Det ærede Medlem mente, at man i Stedet for at gaa denne Vej kunde anmode de ærede Ministre om at ville bruge et privat Spørgsmaal mod En eller Anden af dem, der paa et eller andet offentligt Sted havde udtalt, at Udstedelsen af en provisorisk Finantslov var et klart og utvetydigt Grundlovsbrud. Jeg skal imidlertid i den Anledning bringe det ærede Medlem i Grindring, at vi have en Høiesteretsdom for, at denne Vej ikke leder til Noget. Det gik jo nemlig ved en tidligere Leilighed saaledes, at de Paagjældende, der skulde staa til An-